DINGSDAG N°. 45.

4 JUNIJ. 1833.

SURINAAMSCHE COURANT.

NIEUWSTIJDINGEN.

Extracten uit onderscheidene Nederlandsche Couranten van Maart II.

Het petersburgsche regeringsblad van den 2den dezer behelst de volgende opmerkelijke verklaring:

»Sedert het sluiten van het tractaat van Adrianopel zijn meer dan 3 jaren verloopen, gedurende welke Rusland in veiligheid de voorregten heeft genoten, welke die roemrijke vrede hetzelve verzekert. Getrouw aan hare beloften, heeft de ottomanische Porte achtereenvolgens de verpligtingen vervuld, welke zij jegens ons had aangegaan. De schadeloosstelling, die zij aan onzen handel verschuldigd is op de bepaalde termijnen verstrekt. De eerste betalingen der oorlogs-contributie zijn gedaan. De bepalingen, waarop het bestaan van Griekenland gegrond is, zijn in allen deele ten uitvoer gelegd. De vrijheid der scheepvaart, door het tractaat van Adrianopel aan alle natien gewaarborgd, is met naauwgezetheid geëerbiedigd, zoodat aan den handel der Zwarte-zee dat vertrouwen en die veiligheid is ingeboezemd, welke onvermijdelijk zijn voor de ontwikkeling der welvaart van de zuidelijke provincien des Rijks. Eindelijk moet men het ter eere van de Porte zeggen, dat zij, te midden der gewigtige gebeurtenissen, welke de poolsche opstand heeft doen geboren worden, doof is gebleven voor de inblazingen der agenten van den opstand; zij heeft wijsselijk aan de vriendschap met onze regering de voorkeur gegeven boven de trouwlooze beloften van die lieden des onheils en der beroering, welke toen openlijk tegen de magt van Rusland zamenspanden.

»Zoo is het gedrag geweest, hetwelk Turkije ten onzen aanzien gehouden heeft, ook zelfs te midden der moeijelijkste omstandigheden. Zoo lang die mogendheid dit stelsel opvolgt, brengt voorzeker zoo wel de regtschapenheid van ons kabinet als het welbegrepen belang van het Rijk mede, dat wij opregtelijk medewerken tot behoud van eenen Staat, die ter goeder trouw de verpligtingen vervult, welke onze tractaten denzelven opleggen.

»Het is dit grondbeginsel van regtvaardigheid en behoud, hetwelk den Keizer bij het nemen zijner besluiten ten regel heeft gestrekt, op het oogenblik dat de egyptische opstand uitbrak. Zoodra deze gebeurtenis ter kennis van Z. M. kwam, heeft hoogstdezelve bevel gezonden aan den consul van Rusland te Alexandria, om Egypte onverwijld te verlaten. Dit uit eigene beweging gegevene bewijs der welwillende gezindheid van den Keizer, is door den Sultan met dankbaarheid ontvangen, en heeft bij hem de gedachte doen ontstaan, om, in geval van nood, tot Ruslands bijstand zijne toevlugt te nemen. De Keizer had niet meer noodig dan onderrigt te wezen van deze gezindheid, om aan dezelve met openhartigheid te beantwoorden. Z. M. heeft derhalve gemeend, dat hij den Sultan eene wezenlijke dienst zoude bewijzen, indien hij op eene nog plegtigere wijze zijne afkeuring van den egyptischen opstand en zijne bezorgdheid voor de rust van het Oosten aan den dag legde. Het is met dit oogmerk, dat de generaal *Muravieff* belast is geworden met eene bijzondere zending te Konstantinopel en te Alexandria.

»Terwijl deze generaal zich naar zijne bestemming begaf, maakte het egyptische leger meer en meer vorderingen, overstroomde het Klein-Azie, en scheen het zelfs Konstantinopel te bedreigen. In dezen staat van zaken zoude eene bloote dienstbetooning onvoldoende zijn geweest om het gevaar af te wenden. De Keizer besloot dus, eene afdeeling der russische vloot van de Zwarte-zee ter beschikking van den Sultan te stellen, tegen het geval dat de krijgs-gebeurtenissen de veiligheid der hoofdstad van het ottomanische Rijk in gevaar mogten brengen.

»Dit aanbod is in den loop der maand December te Konstantinopel gedaan, en behoorlijk gewaardeerd. Maar de Porte vleide zich nog, dat de vredelievende woorden, welke zij tot *Mehemed Ali* had gesproken, tot eene schikking voeren en de krijgsbewegingen schorsen zouden. — Wij wachtteden den uitslag dezer pogingen en der zending van den Generaal *Muravieff* af, toen wij met een courier uit Konstantinopel berigt ontvingen dat de Groote-Heer, onderrigt zijnde van het voortrukken der egyptische armee op den weg naar Brussa, de gebiedende noodzakelijkheid had erkend, om tot den onverwijlden bijstand van Rusland zijne toevlugt te nemen.

»Ten dien einde heeft de reis-effendi den 2den Februarij aan onzen gezant eene nota overhandigd waarin hij plegtig verlangt, dat het eskader, met 4 à 5000 man landings-troepen, gezonden worde, en bovendien de hulp begeert van eene corps van 25 à 30,000 man, die van de oevers der Donau ter verdediging van de hoofdstad zouden aanrukken. — Ruslands eer vorderde, dat het vertrouwen des Sultans niet te leur gesteld werd. Dit denkbeeld heeft het antwoord bepaald, hetwelk het keizerlijke kabinet op de aanzoeken der Porte te geven had. De Keizer heeft die verzoeken den 24 Februarij ontvangen, en denzelfden dag is bevel gegeven, om de veiligheids-maatregelen, welke de Sultan verlangde, te bespoedigen. — Terwijl men zich met het geven dezer bevelen bezig hield, hebben wij de tijding ontvangen, dat het eskader, gecommandeerd door den schout-bij-nacht *Lazareff*, op het eerste berigt dat hij daartoe van onzen gezant ontvangen had, overeenkomstig de eventuële instructien waarvan hij voorzien was, den 14 Februarij naar Konstantinopel onder zeil was gegaan.

»Wij vleijen ons, dat zijne tegenwoordigheid gevoegd bij de beschikkingen die op verlangen der Porte gemaakt zijn, zullen strekken om het Egyptische leger te stuiten, en om alzoo het Oosten te bewaren tegen een dreigend onheil. De Keizer is zich zelven bewust, dat hij alles wat in zijn vermogen was gedaan heeft, om die ramp te verhoeden. Wij mogen er ons nog mede vleijen, dat onze zorgen en onze maatregelen, om daartoe te geraken, niet zonder uitwerking zullen blijven. Wij worden in deze hoop versterkt door de omstandigheid dat al de europsche mogendheden, geleid wordende door hetzelfde beginsel van behoud, even als wij overtuigd zijn van de noodzakelijkheid, om de eerzuchtige ontwerpen van den egyptischen Onder-Koning te stuiten, ten einde in het Oosten spoedig den vrede en de rust te herstellen. Dit is de strekking van hetgeen te Alexandria van alle zijden gedaan is. — De eendragt en het wederkeerige vertrouwen, welke de pogingen der onderscheidene kabinetten, die eenpariglijk naar hetzelfde doel gerigt zijn, moeten bezielen, zullen, hier twijfelen wij niet aan, het zekere onderpand van derzelver goeden uitslag wezen. — Rusland, van zijnen kant doordrongen zijnde van het gewigt der taak, tot welker vervulling het geroepen is, heeft gemeend niet te moeten aarzelen, om uit eigene beweging een bewijs te geven van den zuiverheid van deszelfs inzigten; door de bedenkingen, welke deszelfs staatkunde in de tegenwoordige omstandigheid regelen, alsmede de beweegreden van de besluiten die hetzelve op de uitdrukkelijke aanvrage der ottomanische Porte genomen heeft, thans openlijke mede te deelen."

In een naschrift van dit betoog meldt voorts het petersburger blad de terugkomst van den generaal *Muravieff* uit Alexandria te Konstantinopel, met het berigt, dat *Mehemed* zich aan den Sultan onderwerpt en de vijandelijkheden heeft doen ophouden. Hetzelve verklaart daarop het volgende: »Nu dat deze eerste en gewigtige uitslag verkregen is, is er alle reden, om te hopen, dat eene bepaalde schikking spoedig een einde zal maken aan de beroeringen, die het ottomanische Rijk verontrusten. Indien zulks gebeurde, zoude daardoor 's Keizers wensch vervuld zijn. — In dit geval, en zoodra de Sultan zal verklaard hebben, dat de oorzaken, die hem hebben bewogen om den bijstand van Rusland in te roepen, hebben opgehouden, zal het eskader, hetwelk zich thans reeds te Konstantinopel moet bevinden, bevel bekomen om naar Sebastopol terug te keeren, en zal de marsch der landtroepen insgelijks geschorst worden."

— In Ierland schijnt de lord Onderkoning eene proef van de publieke meening te hebben willen nemen, want op zijn bevel en in zijne tegenwoordigheid heeft op den avond van den 14den dezer in den schouwburg te Dublin eene voorstelling plaats gehad, waarvan het voorname stuk, het bekende *Rob Roy*, de pogingen van Schotland tot herstel van deszelfs onafhankelijkheid ten onderwerp heeft.

Bij zijne komst in de zaal is de lord Onder-koning door de eerste rangen uitstekend wel ontvangen geworden, maar op de mindere rangen hebben zich enkele fluitjes doen hooren, even zeer zijn ook in den loop van het stuk de pogingen der Schotten tegen Engeland algedurig door de mindere rangen met gejuich ontvangen, terwijl de

verklaringen der Engelschen van hunne verknochtheid aan den Koning even zeer het handgeklap der hoogere rangen verwierven.

Bij het eindigen der voorstelling en reeds onder het spelen van het aloude *God save the King*, weigerde iemand, die in den bak vlak onder de loge des Onder-konings met den hoed op het hoofd stond, den hoed af te nemen, dit gaf eenig geschil, hetwelk echter met het afzetten van den hoed afliep. Bij zijn vertrek werd de Onder-koning andermaal, even als bij zijn binnen komen, met toejuiching van de eerste, met gefluit van de mindere rangen begroet.

De brief, waaruit dit verhaal door den *Courier* van den 7den getrokken is, zegt wijders, dat er bij onderscheidene provinciale banken in Ierland eene groote hoeveelheid gouds uit Engeland is aangekomen, en dat de bankiers, die aan het hoofd dier instellingen staan, aangekondigd hebben; dat zij voornemens waren hunne escompto's te staken, *ingevalle* van factieuse opeisching van goud. Het eerst en onmiddelijk gevolg hiervan zou wezen den boerenstand zelven te bederven; want de handel der markten op het platte land wordt voornamelijk gaande gehouden door het liberaal discompteren der bank-inrigtingen.

— Bij de Gemeenten heeft *O'Connel* eergisteren avond verzocht eene bill te mogen voordragen tot verbetering van den Jury in Ierland en gelijkstelling van denzelven met dien van Engeland. Lord *Althorp* gaf het verlangen te kennen, dat het ter tafel brengen van dit ontwerp uitgesteld mogt blijven, tot op het oogenblik dat ook het voorstel van het gouvernement te dien opzigte ingeleverd zou worden, maar de Heer *O'Connell* beweerde dat zijn voorstel verder ging dan dat, hetwelk het vorige jaar door het ministerie was gedaan en ook thans hernieuwd zou worden; en bleef alzoo bij zijn verzoek persisteren, waartegen Lord *Althorp* zich niet verder verzette.

Overigens zegt de *Times* van heden met betrekking tot de Iersche zaken, dat de geest van de natie over het algemeen zoo afkeerig is van de geweldige maatregelen die Ierland bedreigen, dat men hieruit de hoop mag opvatten van de strengste bepalingen daarvan, zoo als die van de krijgsraden en van het exceptionele-regt van gevangenneming; zoo al niet geheel terzijde gesteld, ten minste aanmerkelijk gewijzigd zien.

— Berigten uit Canton tot den 18den October ll. melden, dat de gouverneur aldaar, met name *Le*, die den Engelschen handel zoo vele moeijelijkheden in den weg gelegd heeft, bij het keizerlijke hof in ongenade vervallen en geboeid naar Pekin overgebragt is. De redenen hiervan zijn in de eerste plaats, dat hij niet in staat geweest is de in zijn gouvernement plaats gehad hebbende oproeren te dempen, en ten andere zijne verregaande verkwistingen. De Bevelhebber *Loo*, die het oproer beteugeld heeft, is in zijne plaats tot gouverneur van Canton aangesteld.

MENGELWERK.

DE ALGEMEENE BEDEDAG IN NEDERLAND.

(2 *December* 1832.)

Door den Ridder *TOLLENS*.

De koning sprak: het klokgebom
Roept Neêrland naar Gods heiligdom:
De koning wil de handen vouwen.
Wij gaan, op 't hooren van zijn stem,
Ten tempel en ten strijd voor hem,
Met even ongeschokt vertrouwen.

't Gewoel hield op. De stad en 't veld,
Paleis en stulp is leêggesneld;
De kerk omvat de duizendtallen.
Geen schouwspel is zoo schoon als dit!
Het leger knielt, de raadzaal bidt;
De koning knielt en bidt met allen.

De nood klom hoog: 't werd biddenstijd!
Wel schaarden we ons vereend ten strijd,
En wapentuig en vanen zwieren;
Maar, tarten we ook gevaar en dood,
De koning wil een Bondgenoot,
Die borg kan staan voor 't zegevieren.

Tot Hem het eerst, tot Hem-alleen
Leidt, broedren! ons de koning heen;
Zijn roepstem heft zich uit ons midden.
Hoor, God der vaadren! hoor hem aan!
Hij ging ons voor met pal te staan,
Hij gaat ons voor met U te bidden.

Ja, buigen we in 't gebed ons neêr!
Geen stalen harnas schut zoo zeer,
Zoo krachtig strijdt geen heldendegen!
Gij, horden, die ons tegen vaart!
Wij stellen niet alleen u 't zwaard
Maar zwaarden en gebeden tegen.

Snelt aan, verhit op roof en buit!
Wij hebben 't voorregt u vooruit,
Dat de Almagt aan 't gebed wil schenken;
Dat schild is ons, 't is ons-alleen!
Gij bidt niet, regtvertrappers! neen!
Het onregt durft aan God niet denken.

Wij smeeken, voor uw troon gebukt,
Geen lauweren, met het zwaard geplukt,
Geen bloedige eerkroon om de slapen:
Voor wet en regt — voor uw gebod —
Voor orde en tucht, regtvaardig God!
Omgorden we, in Uw naam, het wapen.

Wij zwaaijen lens nog oproervaan
Voor de oppermagt van d'onderdaan,
Met volken, die hun vorst regeren;
Maar werpen ons met goed en bloed
Ten rotsdam op aan elken vloed,
Die Neêrlands grondvest om wil keeren.

Wij plondren vriend en nabuur niet,
Maar vordren wat ons 't erfregt liet
En 't eerlijk zweet der voorgeslachten.
Den grond, door hen uit zee gehaald,
De vrijheid, met hun bloed betaald
Geen vrijheid, die ons vreemden bragten.

Voor zulk een regt, voor dat bezit,
Durft Neêrland, dat in 't wapen bidt,
Uw hulpe, God des vredes! vragen;
En op wat bloed de kamp moog' staan,
o Reken hen-alleen het aan,
Die Neêrland tot de worstling dagen.

Ten strijde nu! ter worstling voort!
De Godheid heeft ons aangehoord:
Ten kampstrijd nu naar veld en wallen!
Wat kreunen we ons aan tal en kracht?
Gods magt-alleen is overmagt:
Zijn adem gaat — en legers vallen.

Zijn arm-alleen is onverkort:
Waar 't elders ook betwijfeld word',
Wij weten op wien wij vertrouwen!
De springvloed wast, de noodklok luidt:
» Wij zinken, Heer!" zoo roepen we uit.
Hij wenkt, en Neêrland is behouên.

Ter heirvaart op! Gods gunst gaat meê!
Zij daalde op onzer vaadren beê,
Zij staat hun kindren weêr op zijde!
Ten strijd van uit Gods tempelkoor!
De koning ging ter kerke voor;
Zijn zonen gaan weêr voor ten strijde!

Waait uit, waait uit dan, vaan en vlag!
En blijv', o God! dees bededag
Gezegend tot de laatste neven;
En zegg' geslacht aan nageslacht
Wat uitkomst weêr Uw wonderkracht
Aan 't biddend Neêrland heeft gegeven!

ADVERTENTIEN.

Van wegen de Raad van Administratiën der Schutterij, worden de Ingezetenen herinnerd, hunne verschuldigde Contributiën, aan te zuiveren, alzoo de Sommatie-Lijsten, na ultimo Julij, aan den Bode zullen ter hand gesteld worden.

Paramaribo, den 5 Junij 1833.

Namens den Raad van Administratie der Schutterij voornoemd,
De Kapt. Kwartiermeester,
H. BENJAMINS.

(20818) De AMBTENAREN, provisioneel belast met het Departement der *Nieuwe Wees-, Kuratele- en Onbeheerde Boedels Kamer*, zullen op Woensdag den 12den dezer, des namiddags ten *vier* uren, ter voorschrevene Kamer, door den Vendumeester J. E. LIJONS, publiek verkoopen:

1°. Een *ERF* en de daarop staande *GEBOUWEN*, gelegen alhier aan de *Wagewegstraat*, La. D. N°. 73; aankomende den Boedel de vrije Indianin CATRIJNTJE van BUURMA.

2°. Een *ERF* en de daarop staande *GEBOUWEN*, gelegen alhier aan de *Hoogestraat*, La. D. thans N°. 78; aankomende den Boedel de vrije ELIZABETH van VAN GELDEREN.

De bewijzen van Eigendom en Veil-Conditien, zullen *drie* dagen vóór den verkoopdag, ter visie liggen, ten huize van opgemelden Vendumeester.

Paramaribo, den 4 Junij 1833.

C. A. FISCO,
2de Commies.

TE KOOP:

(20822) Een partijtje STEENKOLEN, tot zeer billijke prijzen; liggende in een der Schepen alhier ter reede.

H. P. VAN MARK.

(21291) A. SALOMONS, zal HEDEN morgen om *negen* uren, op Vendu verkoopen: Provisiën, vaten Zout, Spijkers en Strooheeden.

(21262) KAPT. A. S. CASSIE, voerende het Nederlandsche Fregat-Schip *Alexander*, zal den 15den dezer, deszelfs Brievenzak sluiten, en de reis naar *Rotterdam* aannemen.

Paramaribo, den 5 Junij 1833.

(20823) F. W. RUGE qq., voerende het Hannoversche Galjoot-Schip *Wellington*, is voornemens tegens den 25sten dezer maand, zijne terug reis naar *Amsterdam* aan te nemen.

(20824) Tot inlading van SUIKER naar *Amsterdam*, wordt aangeboden: het Hanoversch Galjootschip *Concordia*, Kapt. H. W. LAARMAN, die binnen kort zijne terugreis zal aannemen; zijnde dezelve, wat de *assurantie* betreft, voorzien van eene doorloopende Hollandsche Polis, waarin de Heeren afladers, des verkiezende, aandeelen kunnen erlangen. Te bevragen bij WOLTERUS GROEN.

(21288) S. W. ROZEMEIJER en Echtgenoot, zijn voornemens binnen korten tijd, de Kolonie te verlaten.

(20821) ROBERT HUMPHREYS vertrekt.

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Den 29sten Mei, de Nd. Am. Brik *Sarah Ann*, Kapt. JAMES FITS, van *Boston*.

Idem, de Nd. Am. Brik *Levant*, Kapt. R. C. STANWOOD, van *Glouchester*.

Ter Drukkerij van de Erven C. J. FUCHS.